Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2025. február 49. évfolyam, 493. szám

DÖNTÉSEIM ÉS AZOK HÁTTERE

Az elmúlt esztendő augusztusában 45. érettségi találkozónkat Máriagyűdön tartottuk meg. A hely megválasztását sok töprengés előzte meg. Végül egy fő szempont erősítette meg közös döntésünket, osztályfőnökünk, Tóth László tanár úr Pécsett lakik. Utólag visszatekintve elmondhatom, jól döntöttünk. Számomra minden bizonnyal az egyik legemlékezetesebb találkozó marad. Annak a közel három napnak élménye még sokáig kísér bennünket, osztálytársakat, hiszen csodálatos élményekben volt részünk.

Életem állandó döntések sorozata. Pontosabban fogalmazva, sok apró döntés kísér el a nagy döntéshez, kialakítva azt a fajta készséget bennem, amelyben meghozom egész életemet befolyásoló és meghatározó döntésemet.

Érettségi előtt álltam 1979 tavaszán, s döntenem kellett. Hónapokon keresztül vívódtam, pontosabban fogalmazva, halogattam a döntést. Két út állt előttem. Az egyik a műszaki pálya, pontosabban felvételi Brassóba, az autómérnöki egyetemre. Mindig vonzott a technika, az autók világa. Édesapámtól örököltem. Éveken keresztül erre készültem. A másik pedig a teológiára való felvételi, vagyis a papi hivatás. Erre az útra pedig egykori lelkipásztoraim, mint igazi és hiteles példaképek sarkaltak. Egykori

Kép: pixabay.com

mentorom, Mihály atya, egy imádságot ajánlott figyelmembe, imádság a hivatás felismeréséért, s arra biztatott, kérjek jelet magam számára.

A jel fájdalmas volt! Akkori plébánosommal, Sándor atyával, nagyon jó papbarátját, Gabi atyát látogattuk meg Dévaványán. Neki is volt egy nagyon ügyes ministránsa, János. Megkért, hogy tartsak vele, a vonatállomásig megyünk csak el a Gabi atya autójával. Székely ember mondásával élve: az út sirült, mi nem. Egy mély árokban kötöttünk ki, többszöri bukfencet követően. Kisebb sérülésekkel, csodával határos módon szálltam ki a totálkáros autóból. Mindezt jelként éltem meg, döntöttem.

Úgy gondolom, mindannyiunknak megvan a maga személyes története, amely valamilyen, életét meghatározó

DILEMMÁINK ÉS DÖNTÉSEINK

„Ha meg akár jobbra, akár balra letérnél, füled hallani fogja mögötted figyelmeztető szavát: „Ez a helyes út, ezen járjatok!”

(Iz 30,21)

Kép: pixabay.com

Az élet tele van választásokkal, döntésekkel. Minden egyes nap döntések sokaságát hozzuk meg, olyan sokat és jelentékteleneket, hogy fel sem tűnik már. Mit főzzek ebédre, vagy melyik cipőt húzzam a gyerekre? Legtöbb ezek közül kisebb horderejű, egyszerű, mégis életünk egyes útelágazásaihoz érve a sorsfordító elhatározások feladják a leckét. Munkahelyváltás, jó iskolát választani, megházasodni vagy házat venni... .

Nehéz ilyenkor dönteni, mert nem tudjuk, hogy mi vár ránk. Megannyi hang szól hozzánk: félelmeink hangja, múltbeli tapasztalataink hangja, reményeink hangja, és ott van a gonosz is, aki meg akar téveszteni és össze akar zavarni. Ezért is fontos, hogy jól átgondoljuk döntéseinket, amelyek kihatnak ránk és családunkra, nem kevésbé, hogy felismerjük Isten hangját a többi hang között.

Az élet gyakran állít minket olyan helyzet elé, amit nem értünk, és amire nincs megoldás. Oly sokan vannak, akik összetörnek az élet nehéz terhe alatt, kihal bennük a remény és elfelejtenek imádkozni. Félünk, hogy rosszul döntünk, hogy kudarcot vallunk vagy ostobának tűnünk. Érthető, hiszen nem akarunk rosszul dönteni, problémába gabalyodni, bajba kerülni és megszégyenülni.

Vannak jó döntéseink és rossz döntéseink is. Hányan bánjuk a mai napig bizonyos döntéseinket? Emiatt nekünk sem kell döntésképtelenné válni, mert a múltban hibákat követtünk el. Szerencsések vagyunk, hiszen van bűnbocsánat, van megváltás és gyógyulás.

Hogyan hozzunk mégis helyes döntést? „Hagyjuk, hogy Isten a tenyerén hordozzon, akkor meghalljuk Isten hangját. Isten megvilágítja igéjével értelmünket és útmutatást ad életünkbe. Szabadon dönthetünk, hisz szabad akaratot kaptunk tőle. Viszont megadta azt a kegyelmet is, hogy hozzá fordulhatunk. Van szabadságom az Isten felé fordulni, amikor olyan mértékű döntést kell meghoznom, melynek nem látom előre a következményeit. De Isten látja azt, hogy milyen küzdelmeken megyünk keresztül, így megadja nekünk azt a felemelő élményt is, hogy egy döntés után nyugodt legyen a lelkiismeretünk. A jó döntés mellett ki tud tartani az ember, de a rossz döntésből csak tanulni tud.

Az evangéliumban József négy álmában kapott utasításról olvashatunk: ahogy magához veszi Máriát, és családjával Egyiptomba menekül, majd útra kél és hazatérnek Izrael földjére, végül

pedig Názáreti letelepedésükről. József habozás nélkül engedelmeskedett az Úr hozzá intézett igéjére, ahogy később is tőle várja az isteni jeleket, amik vezetik döntésében. Az Úr sose ad problémát anélkül, hogy ne adja meg mellé a segítséget is, hogy megbirkózzunk vele. Ha ezekben a helyzetekben hozzá fordulunk imánkkal, még bátorságot ist önt belénk.

Nincsen élet félelem nélkül. Kérjük őt akkor is, amikor dilemmáink vannak, amikor szorítóba kerültünk. A legjobb döntések ritkán tartoznak a legkönnyebben megvalósithatók közé. Ahogy az evangéliumban is olvashatjuk: „Ne félj, mert veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok a te Istened! Megerősítelek, megsegítelek, és felkarol győzedelmes jobbom.” (Iz 41,10). Hitünk segít megőrizni az egyensúlyt az életünkben. Nem tagadni a problémát, nem megbénulni a helyzetben, hanem egyensúlyban maradni. Isten útmutatása segít megkülönböztetni a helyes utat, még akkor is, amikor válaszút elé kerülünk.

Dr. Czupper-Váraljai Ágnes

Halmosi Sándor

A TITKOS KONTEXTUS, AMI VOLTAM, A LEGENDA, AMI NEM LESZEK

Férfiírás, mely puhán is, porosan is lemegy a torkon.
Ennyi jött ki. Foltok az ágyon, letarolt füvek, színek,
szagok, illatok, kegyek. Az elemek, mik vártak téged,
hosszan, türelemmel. Mi újat is mondhatnék még?
Volt még egy lemerült telefon, egy nehéz levélváltás,
és egy hosszú, üres hét, amikor mindenki elment.
Az egész világ. Senki sem maradt. Semmi
sem maradt. Apró kis horpadások a falon,
hosszú nyakad búza délce.
Már részecske

Kép: Demeter Melinda Katalin

DÖNTÉSEINK

Az elmúlt napokban felvetődött bennem a kérdés, hogy létezik-e egyáltalán a sors, és ha igen, mikor, s milyen élethelyzetben beszélhetünk róla. Mi határozza meg leginkább a gondolatainkat, a cselekedeteinket, miként reagálunk külső negatív és pozitív visszajelzések hatására, és milyen utat választunk az életben.

Naponta többször különböző döntési helyzetekkel, kihívásokkal állunk szemben, s olykor félünk meghozni a döntést, mert félünk a változástól, az esetleges kudarctól, melyek újabb és újabb megpróbáltatások elé állítanak, mivel sokszor a kicsinek tűnő döntések lesznek a legfontosabb döntések.

Amikor kiszemelünk magunknak egy célt, legyen az egy magas, meredek hegy, amelyet szívesen megmásznánk, hogy feljuthassunk a csúcsra, nem mindig tudjuk előre felmérni a váratlan útelágazásokat, amelyek gyakran akadályokat, nehézségeket tartogatnak számunkra, és melyek hatására könnyen megesik, hogy bepánikolunk, megijedünk, meghátrálunk, elveszítjük a józan ítélőképességünket, rossz döntést hozunk, vagy kudarcot vallunk, és ezáltal letérünk a kijelölt útról, amellyel kisebb vagy nagyobb életre szóló sérüléseket szerezhetünk. A környezetünk csak egy jó tanár, mely feladja a leckét, az élet leckéjét, és mi megmérettetünk, ő pedig osztályoz minket.

Olykor a pillanatnyi döntéseink nem csupán az adott pillanatra hatnak, hanem valamilyen szempontból kapcsolódó döntéseink hosszú, jövőbeni sorozatára is. Éppen ezért nem a tanárt kell hibáztatni, ha valami nem úgy sikerül, ahogy elterveztük, hanem mindenekelőtt magunkban keressük az élet forrását. Próbáljuk elhessegetni

Kép: Demeter Melinda Katalin

a soha meg nem valósuló álmokról szőtt gondolatainkat, mert az értelmetlen vágyakozás nem szül mást, csupán fájdalmat. Az emberi élet minden aspektusa mulandó. Minden nem jöhet össze az életben.

Döntéseink nem csupán azzal járnak, hogy elérünk valamit, hanem azzal is, hogy bizonyos dolgokról lemondunk. Azt mondják nem szabad azon bánkódni, ha valamit elveszítünk vagy nem sikerül, mert a veszteséggel egy időben születik valami új, valami nagyszerű. Különben is van, ami éppen attól lesz szép, hogy soha nem lehet a miénk.

Ezért, amikor egy döntést meg kell hoznunk, hallgassunk tiszta megérzéseinkre, mert mindig ezek fognak segíteni. Ne másokra hallgassunk, ne a külvilágtól várjuk a választ, hanem a belső intuíciónk, lelkünk hangjára figyeljünk és hivatkozzunk, mert ha megtanulunk jó döntéseket hozni, az segít, hogy megóvjuk magunkat sok feszültségtől, vitától és csalódástól.

Bárhogyan is döntsünk, annak helye van az utunkon, mert valamiféle tapasztalatot szerzünk, ami vagy ajándék, vagy egy életre szóló lecke lesz. Hiszem, hogy sorsunkat nem az életkörülményeink, hanem a döntéseink határozzák meg, és sorsunk a döntéseink összege. Ez a gondviselésbe vetett hit!

Demeter Melinda Katalin

50. STUTTGARTI MAGYAR JÓTÉKONYSÁGI BÁL

Szent Gellért Egyházközségünk 50. bálja idén az „Összetartozunk” mottó alapján lett megrendezve. Ezt a címet viseli a könyv is, amit a jubileum alkalmával a szerkesztőbizottság kiadott magyar-német nyelven 50 személyes beszámolóval és fényképpel.

Január utolsó szombatján hagyományos módon idén is több mint ezerháromszáz vendég gyűlt össze a virágokkal és nemzeti színű zászlóval ünnepélyesen feldíszített Fellbach-i Schwabenlandhalle termében. Az előcsarnok már a teremnyitás előtt megtelt várakozó vendégekkel, akik arra vártak, hogy elfoglalják helyeiket és ennek a csodálatosnak ígérkező bálnak tanúi legyenek.

A bemondók, Ormós-Daróczi Anikó és Merk Csaba Franz magyar és német nyelven kísérték végig a bált az est folyamán. Bevezetőjükben köszöntötték a Főkonzulátus és a Liszt Kultúrintézet vezetőit és munkatársait, valamint a Magyarországról érkezett díszvendéget, Dr. Szilágyi Péter urat, nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkárt.

A gálát ünnepélyes keretek között Dr. Izsák András, Stuttgart-i főkonzul és Merlás Tibor atya nyitotta meg. A bált hagyományos módon évek óta a Schorndorf-i táncklub tagjai nyitják meg. Shostakovich gyönyörű keringőjére forgott a tíz táncos pár. Az est folyamán a Tornádó zenekar szolgáltatta a szebbnél szebb keringőt, tangót és csárdást. Az előcsarnokban évek óta a Dűvő zenekar népzenével szórakoztatta a táncolókat.

A kulturális program ezután a „Csöbörcsök” néptánccsoport előadásával folytatódott a Dűvő zenekar kíséretében. A „Dobó István” cserkészcsapat következett egy különleges összeállítással. A jubileumi bál és a könyv mottóját alapul véve az összetartozásról készítettek egy szimbolikus programot. A fiatalok egy fatörzset, egy életfát állítottak fel a terem közepére, amelyre ágakat rögzítettek, az ágakra hozott kartonból készített leveleken a Stuttgart-i magyar intézetek nevei szerepeltek: Katolikus Egyházközség, cserkészcsapat, „Csöbörcsök” néptánccsoport, a focicsapat, Württembergi Magyar Protestáns Gyülekezet, Magyar iskola és óvoda, Történelmi Vitézi Rend Németország Önálló Csoport, Főkonzulátus és Liszt Kultúrintézet. Ez a fa a Stuttgart-i Magyarságot szimbolizálta, amely összeköt és megtart.

Kép: Konkolj Jutka

Az est következő fénypontja a Budapest-i „Fedák Sári Színház” művészeinek előadása volt. A négy művész Kálmán, Lehár, Huszka és Szirmai operettjeiből adtak elő egy csokrot. A legfiatalabb vendégeinket, a gyerekeket se felejtettük el. Őket a gyermeksarokban Irmey Marcell bűvész szórakoztatta. A tombola bevétele a cserkészcsapat támogatását szolgálja. A jótékonysági bál tiszta bevételét az Egyházközség szocio-karitatív projektek támogatására fordítja.

A felejthetetlen jubileumi bál a magyar és a székely himnusz akkordjaival záródott.

Köszönet a bál szervezőinek: Tibor atya, Jablonkay Lydia, Szegi Oszkár, Tepper János és segítőiknek, akik nélkül ez a nagyszerű bál nem valósulhatott volna meg.

Dávid Melinda

Döntés és megérkezés

AZ ÖSSZETARTOZÁS – STUTTGARTI MAGYAR JÓTÉKONYSÁGI BÁL ÜZENETE

Egy döntés mindig új utakat nyit meg előttünk. Amikor egy közösség, egyházközség vagy család elhatározza, hogy időt és energiát szán az együtt ünneplésre, az nem csupán egy esemény, hanem egy út, amely a megérkezés örömét hordozza. Minden döntés formál minket, néha áldozatokat kíván, de mindig erősít.

Január 25-én közösségünk egy mérföldkövet ünnepelt: az 50. Stuttgarti Magyar Katolikus Jótékonysági Bált, amelyen mintegy 1.300 testvérünk vett részt. Ez az esemény többet jelentett egy rendezvénynél – az összetartozás élményét adta.

Egy test sok tagja

Ahogyan Szent Pál írja: „A test ugyan egy, de sok tagja van.” Minden jelenlévő hozzáadott valamit az esthez: a szervezők munkája, az önzetlen szolgálat, a vendégek jelenléte mind egy egész részét alkotta. A bál évtizedek óta nemcsak egy esemény, hanem a magyar közösség befogadásának és megtartásának szimbóluma.

Az est fővédnöke Gabrielle Zull, Fellbach főpolgármestere volt, míg a vendégek között tiszteletét tette Dr. Izsák András, stuttgarti főkonzul is. Jelenlétük is mutatta, hogy közösségünk szerves része a város életének. A programot a Csöbörcsök néptáncegyüttes, a „Tornádó” zenekar, valamint a „Dűvő” zenekar fellépései színesítették, felelevenítve a magyar hagyományokat. Színfoltja

Kép: Konkalj Jutka

volt az estének a Budapesti Fedák Sári Színház operett műsora, amely a Stuttgarti Liszt Intézet ajándéka volt e jeles napon.

Jótékonyság és összetartozás

A bál tombolasorsolása során befolyt bevételt a stuttgarti magyar cserkészcsapat támogatására fordították. Az este nemcsak a szórakozásról szólt, hanem arról is, hogy együtt segítsünk, mert a hit, a szeretet és az összefogás csodákat teremthet.

Megérkezés és továbbhaladás

A döntés, hogy ott legyünk, több volt egy egyszerű részvételnél. Az összetartozás kifejezése volt. Ahogy a báli forgatagban új ismeretségek születtek és régi barátok találkoztak, mindannyian megéreztük: hazaérkeztünk. A megérkezés nemcsak egy helyhez köthető, hanem egy mélyebb felismeréshez: van egy közösség, amely megtart.

Hála és felelősség

Ötven bál, ötven év – mennyi munka és áldozat! Hálásak vagyunk mindazokért, akik ezt a hagyományt éltették. A kérdés azonban most is ott van: hogyan tovább? A hit, a szeretet és az összefogás nemcsak egy este üzenete kell, hogy legyen, hanem mindennapjaink részévé kell válnia. A Stuttgarti Magyar Jótékonysági Bál ismét bebizonyította, hogy a szeretet ereje képes összekötni minket. A bál fényében, az együttlét örömét megőrizve induljunk tovább a hétköznapokban is ezzel a lelkülettel: „Mi összetartozunk!“

Legyen ez az összetartozás forrása a jövőben is!

Áldással és hálával:

Bandean Andrea

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

2025. február 2-án, Stuttgartban, a 15.00 órakor kezdődő szentmisében Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe. A szentmisében gyertyaszentelés, majd ezt követően Balázs-áldás lesz.

Pénteki napokon Stuttgarti délután. 18.00 órakor szentmise, előtte rózsafüzért imádkozunk. A híveket február 7-én, 14-én, 21-én és 28-án várjuk.

2025. február 28-án 19.00 órakor Barátságklub.

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napon, azaz február 6-án és 27-én Weingarteni délután a 14 Nothelfer Kapelle-ben. 18.00 órakor szentmise, előtte rózsafüzért imádkozunk. Szentmise keretében Beszélgetések a Katekizmusról.

*

Templombúcsú Balingenben

2025. február 1-jén, szombaton, 16.00 órakor Balingenben búcsúünnep, Magyar Szent Pált ünnepeljük. Szentmisét követően agapé.

és befolyásoló döntésről szól. A döntés minden esetben választást jelent. Ez pedig magában hordozza az elbizonytalanodás érzését is. Jól döntöttem? Mi több, rossz döntést is hozhatok.

Gyönyörű a magyar nyelv, ahogyan a döntés szóval játszadozik. Dönteni – eldönteni! Ez utóbbi esetben már irányt is választok. Melyik úton induljak el? Valóban, döntéseim kockázatvállalást is jelentenek.

Csak biztatni szeretnélek. Ne félj dönteni, ne halogasd a döntést! Olykor egy súlyos betegség az, életed krízishelyzete, mely hozzásegít legfontosabb döntésedhez. A tiszta lelkiismerettel történő döntés esélyt kínál, hogy a jó Isten tenyerébe helyezd életed. Közben pedig, ne feledj jelet kérni magadnak.

Tibor atya

SZENTMISÉK

Balingen	február 1	szombat	16.00 óra!!!
Schwäbisch-Gmünd	február 2	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	február 2	vasárnap	15.00 óra
Munderkingen – St. Dionysius Kirche	február 8	szombat	16.00 óra
Friedrichshafen – St. Nikolaus Kirche	február 9	vasárnap	10.15 óra
Ulm	február 9	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim (ÖGZ Mittelrein)	február 15	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	február 16	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	február 16	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	február 22	szombat	16.00 óra
Böblingen	február 23	vasárnap	9.30 óra
Eislingen	február 23	vasárnap	15.00 óra

Szerkesztők: Dávid Melinda, Dávid Ferenc, Halmosi Sándor, Bandean Andrea, Dr. Czupper- Váraljai Ágnes, Demeter Melinda Katalin, Merlás Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgrart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600